

klages over. Skattestyrelseslovens kapitel 3 A indeholder regler om omkostningsdækning.

Til § 28

Bestemmelsen sikrer afgiftsmyndigheden adgang til registreringsmyndighedens registreringer med henblik på kontrol med afgiftsbetalingen. Registreringsmyndigheden skal således på begæring give afgiftsmyndigheden de oplysninger om registreringer, som registreringsmyndigheden er i besiddelse af, og som er nødvendige for at kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndigheden skal derudover give afgiftsmyndigheden oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen. Denne kontrolbestemmelse er nødvendiggjort af, at det alene er registreringsmyndigheden, der ligger inde med de oplysninger, der er nødvendige for, at afgiftsmyndigheden kan kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndighedens primære opgave i forbindelse med afgiften er at modtage afgiftsbetalingen. Registreringsmyndigheden sender således en sag til afgiftsmyndigheden, hvis den i forbindelse med en anmeldelse skønner, at afgiftsbetalingen er forkert. Oversendelsen sker imidlertid først, når tinglysnings-/registreringsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden træffer således ikke afgørelser om afgiften. Det er herefter afgiftsmyndigheden, der afgør afgiftsspørgsmålet. Det er hensigten, at kontrolmuligheden skal udnyttes gennem stikprøvekontrol, f.eks. ved at afgiftsmyndigheden gennemser registreringer ved et tinglysningskontor for en bestemt dag.

Til § 29

Afgiftsmyndigheden kan indkalde oplysninger fra de i § 18 nævnte afgiftspligtige og de i § 17, stk. 1, nævnte virksomheder til kontrol af, om afgiften er rigtigt beregnet af de anmeldte dokumenter. Bestemmelsen er et supplement til § 28.

Til § 30

Efter straffebestemmelsen i stk. 1 straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt opgør afgiftsgrundlaget eller beregner afgiften forkert eller afgiver forkerte eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftsmyndighedens beregning af afgiften. Afgivelse af forkerte oplysninger mv. til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift straffes tilsvarende med bøde.

Begås en af overtrædelserne i stk. 1 med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller opnå en uberettiget godtgørelse, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år, jf. stk. 2. I stk. 3 bestemmes det, at der kan fastsættes straffebestemmelser i forskrifter, der udste-

des i medfør af loven, og i stk. 4 at der kan pålægges juridiske personer strafansvar. Disse bestemmelser findes tilsvarende i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 31

Bestemmelsen omhandler fastsættelsen af administrative bøder. Der findes en tilsvarende bestemmelse i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 32

I stk. 1 fastsættes lovens ikrafttrædelsesdato til den 1. januar 2000.

Efter stk. 2 finder loven anvendelse på de anmeldelser til tinglysning eller registrering, som foretages fra og med ikrafttrædelsesdatoen. Det er registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelsen, der er afgørende. Der skal dog ikke betales afgift efter loven i det omfang, det dokument, der anmeldes til tinglysning eller registrering, allerede er afgiftsberigtiget efter og i overensstemmelse med stempelafgiftsloven. Der skal således kun ved anmeldelse til tinglysning betales den faste afgift på 1.400 kr. efter denne lov, hvis der tidligere retmæssigt er betalt stempelafgift af dokumentet. Det er uden betydning, om den betalte stempelafgift er større eller mindre end den registreringsafgift, der skal betales efter loven. Der skal således ikke betales en forskelsafgift eller ske refusion, i det omfang stempelafgiften afviger fra registreringsafgiften. Den faste afgift på 1.400 kr. skal betales, fordi dette afgiftselement ikke afløser stempelafgiften, men tinglysningsafgiften, der først skal betales ved dokumentets anmeldelse til tinglysning. Den faste afgift på 1.400 kr. skal dog heller ikke betales, hvis der allerede er betalt tinglysningsafgift af det dokument, der anmeldes til tinglysning efter lovens ikrafttræden. Det vil være tilfældet, hvis dokumentet inden ikrafttrædelsesdatoen har været anmeldt til tinglysning, men er blevet trukket tilbage eller afvist herfra, og på ny anmeldes til tinglysning inden 3 måneder efter § 41 c i lov om retsafgifter.

Bestemmelsen i stk. 3 harmonerer med princippet i stempelovens § 91, stk. 5, således at anvendelsesområdet for nærværende lov er begrænset til dokumenter, hvis afgiftspligt indtræder den 1. januar 2000 eller senere. Efter stk. 3 anses pantebrev, der tidligere er afgiftsberigtiget efter den hidtidige stempelafgiftslov, som afgiftsberigtiget efter nærværende lov, når ændringer i pantebrevet anmeldes til tinglysning eller registrering. Det betyder f.eks., at der ved tinglysning af en forhøjelse af det pantsikrede beløb efter et pantebrev kun skal betales afgift af forskellen mellem resthæftelsen og den nye panthæftelse. Er pantebrevet et